

[Finansministeren.]

Tallene. Navnlig efter at det har vist sig, at Formue- og Indkomstskatten vil give adskilligt mere end anslaaet, maa det finansielle Resultat af denne Finanslov siges at være særdeles tilfredsstillende — *særdeles tilfredsstillende*. Saa sagde det ærede Medlem, at der var Laanemidler med paa § 26. Ja, der var de samme Laanemidler med, som der har været under den socialdemokratiske Regering paa hver Finanslov, nemlig de Laanemidler, som bestaaende Love berettiger os til at optage, de saakaldte Jernbanelaan. Saa det gør ingen Forskel.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen skal jeg gentage, at det er ikke Finansministeriet, men Skattemyndighederne, som sætter i Skat og kontrollerer Selvangivelserne, og jeg har ingen som helst Grund til at betvivle Landsoverskatteraadets Nidkærlighed med Hensyn til at finde Fejl her. De Tal, som det ærede Medlem ynder at svælge i, viser jo ogsaa, at Landsoverskatteraadet har været særdeles kritisk, ikke mindst overfor Landboernes Indtægter. Det ærede Medlem mente, at det var ved Siden af, at jeg havde nævnt Tal for 1927. Jeg skal erindre om, at det ærede Medlem selv beskæftigede sig med Tal for 1927, og jeg gav saa de autentiske Tal og retlede det ærede Medlem med Hensyn til den ensidige Maade, hvorpaa han havde behandlet dette Materiale. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg anførte dette og hint til Forsvar for Landmændene. Jeg har ikke villet føre noget som helst Forsvar for Landmændene. Min Betragtning er jo den, at de er hverken værre eller bedre end andre Mennesker i Skattesager, og der var i mine Bemærkninger intet andet end en rent objektiv Redegørelse for, hvorledes Forholdet ligger.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom ind paa nogle videregaaende Betragtninger om Formuebeskatning og Luksusbeskatning. Ja, det bliver der maaske bedre Lejlighed til at tale om siden. Jeg skal kun bemærke, at jeg betragter virkelig det beskattede Øl, det alkoholholdige Øl, Hovedmassen af det beskattede Øl, og ligeledes det alkoholsvagere Luksusøl som en Luksus. De, der ønsker at nyde Øl, kan jo nemlig skattefrit tilfredsstille denne Lyst gennem de store Mængder af Øl, som ikke er undergivet nogen Beskatning. Anderledes ligger det nægtelig med Kaffen. Der er der ikke noget saadant Skel, og Kaffen er i en ganske anden Grad gaaet ind i den almindelige jævne Befolknings Forbrug end det stærke Øl og

Øl under Skatteklasse 2. Kaffen er *deres* Drik, som ikke nyder stærke Drikke, heller ikke det stærke Øl, og det er en Drik, som trænger ned til de allerlaveste Klasser af Samfundet, til Sypigen og Vaskekonen og hvem man ellers kan nævne, og det er jo ogsaa Afholdsfolks særlige Drik. Det forekommer mig, at man kan ikke sammenstille det beskattede Øl med Kaffe. — Saa sagde det ærede Medlem, at jeg kunde ikke udtale mig med nogen Sikkerhed om Skatteindtægten i 1928—29. Nej, det kan jeg ikke, det har jeg heller ikke villet udgive mig for. Men paa et Budget *skal* der ansættes en Skatteindtægt, og den er ansat efter de foreliggende Oplysninger og efter bedste Skøn og efter min Mening særdeles forsigtigt. Men nogen Garanti for, at der ikke bliver mere paa nogle Punkter og mindre paa andre, kan jeg lige saa lidt som nogen anden paatage mig. Imidlertid er man jo nødt til, naar man skal lovgive om Skatteforhold, at regne med det Overslag, man har, og det er i Henhold til dette Overslag, at jeg har udarbejdet de Skattelovforslag, som jeg har fremsat.

Handelsministeren (Slebsager): I en sen Aftentime i Gaar, hvor jeg desværre ikke kunde være til Stede, har der været en Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Elmquist og det ærede Medlem Hr. P. Andersen angaaende Loven om Støtte til Sejlskibene og om, hvem der havde Æren af dette Forslag, og hvem der skulde have Takken derfor. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger herom. Forholdet var jo dette, at der var sket Henvendelse til mig vedrørende dette Spørgsmaal, og at jeg havde Sagen under Behandling i Ministeriet, men inden jeg blev færdig med Behandlingen, blev der taget Initiativ fra konservativ Side til Fremsættelsen af et Forslag, og for saa vidt et frugtbart Initiativ, som vi paa Grundlag af dette Forslag fra konservativ Side naaede til fuldstændig Enighed om en Lov vedrørende Støtte til Sejlskibe, dels til Udlaan i Sejlskibe, dels til Driftslaan til Sejlskibe. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at man baade fra Ministeriets og fra Udvalgets Side var tilbøjelig til at mene, at Ønskerne om at faa Driftslaan vilde være mere fremtrædende end Ønskerne om at faa Laan i Skibene, og derfor blev Beløbet til Driftslaan sat op, medens Beløbet til Udlaan i Skibe blev sat noget ned. Paa dette Grundlag enedes vi om Forslaget, det blev ophøjet til Lov, idet jeg for mit Vedkommende gav Til-